

LA CRISI DE LES RESIDÈNCIES (RRAA) AL BARRI DE SG. FAMÍLIA MÉS ENLLÀ DEL CORONAVIRUS

A l'Eixample, tenim moltes residències per persones grans però només dues són residències públiques situades una a Fort Pienc i l'altra a l'Esquerra de l'Eixample i com totes les residències públiques de la ciutat són de gestió privada. Tenir una residència pública al barri de Sagrada Família, ha sigut una reivindicació de l'Associació de Veïns i Veïnes, des de fa més de 20 anys. Aquest districte té molta població, tenim més nombre d'habitants que l'Hospitalet que és la segona ciutat més poblada de Catalunya i moltes persones grans: 31% dels habitants de l'Eixample ja ha fet 60 anys i 8,4% ha fet els 80.

En total al districte de l'Eixample hi ha 61 RRAA (Residències Assistides), de les que 59 són privades amb 2.467 places per residents de les que menys de la meitat, 1.163, són places públiques repartides entre 50 residències. A la majoria de RRAA viuen al voltant de 30 residents. Només 8 residències tenen més de 100 places i dues, més de 200.

El que ara es posa de manifest a les RRAA desgraciadament, té molta relació amb la ineficiència de la gestió privatitzada dels serveis socials i també de la sanitat pública que caracteritza al "model català" de salut. La Llei d'Ordenació Sanitària de Catalunya de 1990 i les ordres posteriors han facilitat la contractació de serveis sanitaris fora del servei sanitari públic com a suposat suport del mateix i en el cas de les Residències i Socio-Sanitaris, com a suport de l'Atenció Primària. Ara ens trobem que aquestes actuacions han servit no per donar suport, sinó per afeblir juntament amb les retallades del 2011, els pressupostos de l'atenció primària i que en el moment actual els Equips d'Atenció a les Residències (EAR) contractats a empreses privades (MUTUAM en molts casos), no donin una resposta mínimament coordinada amb el sistema públic des de bon principi.

És a dir que centres residencials que contenen amb un responsable higiènic-sanitari per que així ho recull el seu contracte d'adjudicació, uns equips EAR i el sistema sanitari públic no han tingut l'atenció que es deuria haver donat. Aquesta organització sanitària de les RRAA que sobre el paper triplica persones i serveis d'atenció a la salut, és demostrava ja totalment ineficient abans de la crisi actual. Aquests centres mostraven major percentatge d'ingressos hospitalaris d'aguts, d'ingressos urgents, major estada mitjana a l'hospital d'aguts, increment en el consum de fàrmacs. Tot això acompanyat de dificultat d'accés a recursos de primària com Odontologia i Podologia per exemple.

La situació actual fruit de la progressiva privatització dels serveis sanitaris i la manca de transparència en la compra d'aquestes prestacions que podrien haver estat cobertes per un sistema sanitari públic millor dotat, han seguit el "model" adequat per maximitzar el benefici privat. Així no solament l'atenció sanitària que tenim garantida per el Sistema Nacional de Salut tots els ciutadans, sinó la gestió de RRAA públiques ha sigut adjudicada a empreses privades, moltes d'elles amb afany de lucre, i sense experiència en el sector. L'administració pública tampoc ha volgut supervisar el funcionament d'aquests establiments que han rebut diners públics sense cap control respecte la qualitat de la seva gestió. Aquesta crisi hauria de fer reflexionar sobre la responsabilitat del "model" de col·laboració públic privada en la ineficiència de la gestió i la resposta a les nostres necessitats per part dels serveis públics.

Ambit de salut

